

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont acusa ERC de renunciar a defensar la cambra

■ El president a l'exili considera que les resolucions aprovades pel ple "s'han censurat" ■ Dos col·lectius de juristes defensen que el secretari general del Parlament no podia amputar la publicació dels textos

Emili Bella
BARCELONA

El president de la Generalitat a l'exili i líder de Junts per Catalunya, Carles Puigdemont, va assegurar ahir que "renunciar a la defensa de la sobirania del Parlament i ser bons minyons" no comportarà "ni menys repressió ni més llibertat", en una referència indirecta a ERC arran de la publicació amputada de resolucions aprovades pel ple sobre la monarquia al *Butlletí Oficial* de la cambra. En una entrada a Instagram, Puigdemont va compartir els cinc fragments "que s'han censurat", que parlen de "monarquia delinqüent" o de "dècades d'impunitat i d'enriquiment il·legítim".

El secretari general de la cambra, Xavier Muro, les va mutilar en considerar que contradecien els dictats del Tribunal Constitucional. JxCat en va exigir el cessament de les seves funcions, però ERC, a la mesa, ho va desestimar. Puigdemont va il·lustrar el seu comentari a la xarxa social amb una imatge que vincula, com nines russes, el dictador Francisco Franco amb el rei emèrit Joan Carles I i l'actual monarca, Felip VI.

Mentrestant, són diverses les associacions de ju-

El secretari general del Parlament, Xavier Muro, amb el president Torrent i el vicepresident Costa ■ ACN / ARXIU

ristes que s'han pronunciat en contra de la decisió del secretari general. El Col·lectiu Maspons i Anglès i la sectorial de l'ANC Secretaris, Interventors i Tresorers per la República (SITxCAT) defensen que "la desobediència" de Muro de publicar amputades les resolucions es pot salvar a través d'instruccions directes del president del Parlament, Ro-

ger Torrent. Tots dos col·lectius de juristes conclouen que Muro no podia ordenar la publicació no íntegra de la resolució i que aquesta no és una iniciativa de cap autoritat, sinó el resultat de l'activitat del Parlament i, per tant, el que aquest aprova s'ha de publicar. "No hi ha al reglament del Parlament de Catalunya cap previsió que prevegi la publicació in-

completa d'allò que el ple hagi acordat", asseguren en un document conjunt. "Totes les resolucions que es publiquen han de ser completes, íntegres", insisteixen.

El Col·lectiu Maspons i Anglès i SITxCAT recalquen que no existeix en la normativa actual cap excepció a la publicació íntegra de les resolucions i que el secretari general actua-

sotmès a la direcció del president i de la mesa, d'acord amb l'article 249 del reglament. "Entenem que [el secretari general] no disposa de la possibilitat de decidir què es publica o no es publica", afirmen. Els juristes consideren que el que hauria hagut de fer Muro és emetre un informe jurídic que recollís el seu criteri jurídic i traslladar-lo al ple per al seu coneixement. Fins i

tot, si així ho hagués interpretat, podria haver advertit –segons recorden els experts– que la publicació íntegra d'una resolució pot suposar una vulneració dels requeriments del Constitucional i publicar aquesta advertència. "Però el que no pot és ordenar la seva no publicació, o la seva publicació obviant-ne uns fragments. Entenem, per tant, que no té la potestat per a censurar, retallar o modificar el que l'òrgan legislatiu ha acordat", reben. "És que no hi ha cap

Les frases

“Renunciar a defensar el Parlament i ser bons minyons no ens durà menys repressió”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

“Si algú té dubtes, que s'aparti”

Josep Costa
VICEPRESIDENT DEL PARLAMENT

dubte”, exclamava el catedràtic de dret processal de la UB i portaveu justícia de Junts per Catalunya, Jaume Alonso-Cuevillas, a Twitter.

En última instància, aquestes associacions pensen que és Torrent qui, en ús de la seva potestat de direcció, en pot ordenar la publicació íntegra. "Si algú té dubtes, que s'aparti", piulava dimarts el vicepresident primer del Parlament, Josep Costa, en un dard directe a Torrent, que va pronunciar aquestes mateixes paraules en el fragor del 2017. ■

Torra, decebut per no haver culminat el procés

Xavier Miró
BARCELONA

El president català, Quim Torra, es mostra personalment decebut perquè JxCat, ERC i el seu govern no han mantingut la confrontació política amb l'Estat ni han culminat el procés d'independència. En la segona part de l'en-

trevista amb l'ACN publicada ahir, Torra afirma que "estava disposat i preparat per arribar tan lluny com els partits i el govern volguessin" des que va acceptar ser president però recorda les discrepàncies entre els partits de govern, que el van sorprendre: "No les podia entendre i encara no les entenc." En

aquest sentit, reafirma que la base sobiranista s'eixampla amb la confrontació política amb l'Estat com va passar l'1-O: "Jo no em podia esperar que, en una situació amb presos i exiliats, es produïssin segons quines accions, sincerament." De fet, assegura que creia que es podria donar continu-

itat al procés i no esperava que "de sobte canviessin tant les coses". El president hi afegeix que els partits no van estar a l'altura de la protesta civil contra la sentència del Suprem: "Devíem fallar tots perquè la gent hi va ser." Amb tot, Torra també es justifica afirmant que no és fàcil generar una oportunitat per culminar la independència i, tenint en compte que part de la legislatura s'ha fet sota el 155 o l'estat d'alarma estatal, se sent satisfet "d'haver mantingut el pols" i la dignitat de la institució. ■

El president Torra, durant l'entrevista de l'ACN al Palau de la Generalitat ■ ACN

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Entrada a Lledoners de quatre dels set presos polítics al penal, el 28 de juliol ■ ORIOL DURAN

Validen i suspensen el tercer grau dels presos de Lledoners

La jutgessa qualifica d'“esbiaixats” els arguments de la fiscalia, però atura la semilibertat fins que el Suprem es pronunciï

Mayte Piulachs
BARCELONA

La jutgessa de vigilància penitenciària número 5 de Catalunya va avalar ahir el tercer grau dels set presos polítics que són a Lledoners, concedit per la junta de tractament del penal, però alhora en manté la suspensió, que va dictar el 28 juliol, a petició de la fiscalia en acceptar “estendre” la llei i no aplicar el canvi de classificació fins que es pronunciï el tribunal sentenciador, en aquest cas el Suprem.

La jutgessa no els ha negat cap sortida en segon grau (tenen 36 dies a l'any), però la suspensió de la semilibertat implica un greuge per als presos de Lledoners, ja que el jutge de vigilància penitenciària número 1 de Catalunya sí que es va negar a suspendre el tercer grau, validat pels penals de Wad-Ras i Puig de les Basses, a l'expresidenta Carme Forcadell i a l'exconsellera Dolors Bassa, en considerar que fer-ho aniria en contra del principi de legalitat, ja que la disposició 5a de la

lleï orgànica del poder judicial fixa que es pot suspendre el canvi de classificació quan es fa el recurs en segona instància (al Suprem), no ara.

La fiscalia ha de presentar ara recurs contra el tercer grau dels polítics al Suprem, i la sala que presidia Manuel Marchena ha de valorar si els el concedeix o no. El Suprem haurà d'expressar obertament per què els el denega, com ara que han d'haver complert la meitat de la pena, com exigia la fiscalia, però l'alt tribunal no ho va voler recollir en sentència. Els polítics tenen coll avall que els el denegarà després de la recent resolució del Suprem, amb el cas del 100.2 de Forcadell, en què Marchena critica durament Justícia i els jutges de vigilància penitenciària i els de l'Audiència de Barcelona per haver-los concedit permisos tan aviat davant les elevades penes. El Suprem comparteix amb la fiscalia que han de fer un tractament específic per la pena de sedició, inexistent als penals catalans i espanyols.

Tot i la suspensió de la semilibertat, la magistrada Maria Jesús Arnau no s'arronsa en considerar-la adient per als set presos de Lledoners. En les resolucions, la jutgessa sosté que la fiscalia “reitera” arguments, alguns dels quals qualifica d'“esbiaixats, incomplets i tendenciosos”.

“Càstig exemplar”

La magistrada també considera que “es desprèn que la fiscalia vol un càstig exemplar en aquests penats”. En la resolució de l'exvicepresident Oriol Junqueras, insisteix: “El pensament polític de l'intertern no és punible, ni la causa de la seva condemna.” Hi afegeix que la majoria han assumit els fets, i que no se'ls pot obligar a deixar d'expressar-se. També recull el parer de l'Audiència de Barcelona del juliol, que, tot i tenir un vot en contra, aprova permisos per a Junqueras i Jordi Sànchez, i raona que no és correcte que se'ls vulgui imposar un “tipus de curs juridicoconstitucional perquè assumeixin la tesi de la sentència”. ■

GAUDEIX
VORA
EL MAR

**l'hostalet
de Canet**
HOSTAL · BAR · RESTAURANT

Riera Sant Domènec 5, Canet de Mar
Tel. 93 794 10 11
hostaletdecenet@gmail.com
www.hostaletdcanet.com

130331-1189713L

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Calvet advoca per una “confrontació intel·ligent” amb l'Estat per avançar

Defuig la “gestualitat”, i aposta a l'UCE “en paral·lel” per mantenir el clam i alhora “governar bé” ■ Veu més predisposició en el PSOE per l'eurovinyeta

Òscar Palau
PRADA

El conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, va advocar ahir per una “confrontació intel·ligent amb l'Estat, lluny de la gestualitat”, com a via per avançar cap a l'estat propi. En una ponència a la Universitat Catalana d'Estiu (UCE) a Prada, *Agenda verda, agenda nacional*, Calvet es va mostrar convençut que, “si Catalunya vota de forma majoritària i continuada a favor de la independència, acabarà sent independent”, i va proposar una “doble estratègia paral·lela” per arribar-hi: per un cantó, mantenir la reivindicació nacional i la lluita contra la repressió; per l'altre, “governar bé”. “La millor política ambiental la podem desenvolupar quan siguem independents”, va sentenciar, després de desgranar els eixos de l'agenda verda del govern, que alhora ha de servir de “palanca” per al canvi econòmic, i que impliquen potenciar la mobilitat sostenible, la transició energètica i l'economia circular, en la línia del Pacte Verd que impulsa la UE. I si bé el govern té competències en força àrees, ni les té totes ni té prou recursos per desenvolupar-les. “Rotundament, ara no tenim els instruments necessaris”, subratllava.

Tot i no ser-ne gaire partidari, Calvet va recordar que la confrontació amb l'Estat de fet “ja hi és permanentment”, a totes les escales, i ho exemplificava amb contenciosos oberts perquè es quedi a Catalunya el que s'hi recapta per la subhasta dels drets del carboni, que va calcular que eren “entre 150 i 200 milions”, o del 0,7% de l'IRPF per a entitats ambientals, en què de fet hi ha una sentència a favor del TC que mai s'ha executat.

El conseller Damià Calvet, durant la seva conferència ahir a Prada ■ JOSEP MARIA MONTANER

“Anem endarrerits en la transició energètica”

“Anem endarrerits.” En el seu ampli repàs, Damià Calvet va admetre que la implantació de l'energia eòlica i la fotovoltaica per fer la transició energètica no té el ritme que caldria, sobretot per les “retencions legítimes” que ha trobat sobre el terreny. “Hi ha una angúnia legítima per intentar no sobrecarregar certs territoris, i el nostre deure és vetllar per resoldre aquests neguits”, assenyala, i afirmava que hi estan “treballant intensament” per mirar que la implantació sigui “més distribuïda”. Calvet, a més, proposa com a contraprestació

“afavorir més quota d'autoconsum” fotovoltaic en el món residencial i industrial. L'altre gran repte és mutar d'una economia lineal a una de circular, on gairebé tot es pugui reaprofitar i com a molt un 10% dels residus s'incinerin. “No és només separació per al reciclatge, és un cercle que es tanca des del disseny al final de la vida útil del producte”, descrivia Calvet, que avançava que ja es plantegen impulsar una nova “lleï de recursos” que reguli el cicle. No és l'única. N'hi ha una altra, la lleï del territori, que ja té gairebé enllestida i podria

També hi ha un xoc de criteris en l'aplicació de l'eurovinyeta, que segons càlculs recents del govern li podria suposar uns 1.600 milions en cinc anys que destinaria a mantenir la xarxa viària, millorar el transport públic i incentivar la renovació del parc de vehicles. “Hem aprovat un full de ruta però fins ara no hem trobat gaire comprensió a l'Estat”, lamentava Calvet, que constata que els governs del PP s'hi van tancar en banda, i, tot i que

ara veu “una certa voluntat d'escollar” amb el PSOE, avisa que encara no n'ha vist “cap concreció”. “Esperem que n'impulsin l'aplicació general, perquè hi continuarem apostant com a govern”, va confiar. És clar que hi ha una altra demanda encara més històrica, la millora pendent de rodalies. “No ens n'acabem de sortir”, lamentava, mentre insistia en les “greus mancances” que l'actual distribució de competències no resol,

aprovar un dels propers consells executius, si no es convoquen eleccions, que diferenciarà, com a eina per lluitar contra el despoblament, entre la regulació urbanística dels entorns més i menys densos. També hi ajudarà l'arribada de la fibra als nuclis rurals. “Pel que ens demanen, la fibra avui és més important que la carretera per assentar la població”, admetia Calvet, que tot i això es proposa eliminar alguns “colls d'ampolla” a la xarxa viària, com el port de Comiols, a la C-1412b, o desdoblaments a la C-12 i a la C-16 de Berga a Guardiola.

fruit d'un “traspàs incomplet”. El govern, això sí, ja l'ha tornat a plantejar, començant per establir un tracte bilateral amb el ministeri per definir “com han de ser les relacions” amb Renfe i Adif. Entre les obres pròpies que Calvet va citar com a prioritàries, hi ha la finalització de l'L9 del metro, l'impuls de l'L8 per unir a Barcelona les dues línies de Ferrocarrils, l'inici del tramvia de la Diagonal i el tren-tram del Camp de Tarragona. ■

OPINIÓ

Enric Marín i Otto
Coautor del llibre 'Obertura republicana. Catalunya després del nacionalisme'.

Els arbres i el bosc

El dimarts 11 d'agost, en Jaume Nolla feia una valoració genèrica de la literatura publicada sobre els fets de la tardor del 2017. Sobretot dels textos escrits pels protagonistes represaliats. El judici general era sever fins al punt que conclouia que l'excés de lectures sobre el tema li ha deixat el cap “com un carbassot a punt de rebentar”. L'autor de l'article només sembla salvar de la crema *M'explico*, el darrer llibre del president Carles Puigdemont. No negaré que es tracta d'un text valuós i ben escrit, que es beneficia del bon ofici periodístic de Xevi Xirgo. Però crec que Jaume Nolla li atorga una entitat historiogràfica que desborda àmpliament el gènere en què s'inscriu el text.

M'explico és un egodocument. Els egodocuments (memòries, autobiografies...) poden ser fonts documentals útils per als historiadors; però la subjectivitat pròpia del gènere fa que aquests els hagin de sotmetre a una acurada anàlisi crítica. Sovint, memòries i autobiografies contenen elements d'autojustificació i s'entenen en detalls significatius des del punt de vista biogràfic, però poc rellevants per emmarcar el context que dona sentit als fets. Per això, la lectura d'egodocuments no sempre ajuda a entendre el quadre general. Pot passar que els arbres no deixin veure el bosc. Probablement per això, en el seu escrit, Jaume Nolla mitifica la qüestió de les cèlebres “estructures d'estat”.

Empresonat per Mussolini, Antonio Gramsci intentava explicar al seu fill quin és l'objecte de la història. I li escrivia que la història parla “...d'allò que concerneix a la major quantitat possible d'homes, a tots els homes del món en tant que s'uneixen en societat i treballen, lluiten i es milloren a si mateixos”. Quan ara intentem entendre el procés d'autodeterminació de Catalunya necessitem partir del fet que els protagonistes de la història són els milions de catalanes i catalans que s'uneixen, treballen i lluiten per fer possible un país més lliure, més pròsper i més just. I que aquesta història no segueix un curs lineal. I que ni va començar el 2012, ni va acabar el 2017.

Les intrigues de Palau i els retrets encreuats perden interès

Si ho mirem d'aquesta manera, les intrigues de Palau i els retrets encreuats perden interès. El focus posa la llum sobre aspectes que ajuden a veure el bosc. Pel que fa a la història immediata de Catalunya, això vol dir entendre qüestions com ara quines són les dinàmiques que expliquen el conflicte entre la societat catalana i l'estat espanyol; quina era la relació de forces la tardor del 2017; quina naturalesa té el projecte independentista; o quins eren els punts forts i els punts febles de l'estat espanyol i del moviment independentista català entre el 2015 i el 2017. O, també, per què l'independentisme no va poder evitar la reacció de por d'una part significativa del país. Sobretot a les àrees metropolitanes.

Per començar a respondre a aquestes qüestions ja s'han publicat llibres molt interessants. Injustament, en destaco només quatre: la crònica coral periodística *Tota la veritat*; el relat de Raül Romeva, *Esperança i llibertat*; l'anàlisi de Carles Mundó, *El referèndum inevitable*, i l'anàlisi de Jordi Muñoz, *Principi de realitat*. Aquestes textos ajuden a fer una diagnosi de la situació sense provocar cap efecte “cap de carbassa”.

Necessitem completar aquesta diagnosi per acabar de dibuixar la cartografia de la continuïtat del procés d'autodeterminació de Catalunya. Una tasca que requereix les aportacions reflexives i constructives de les amigues i els amics víctimes de la cega repressió estatal per la seva implicació en els fets de la tardor del 17.

Des de la presó o des de l'exili. De totes i tots.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ensopegar amb la memòria històrica

HOMENATGE • El Memorial Democràtic col·locarà a la tardor un centenar de llambordes amb el nom dels deportats als camps nazis **MÉS** • A Catalunya ja n'hi ha 184 a 29 municipis i, des del 1996, se n'han instal·lat 75.000 a vint països

J.A.
BARCELONA

Entrebancar-se, aturar-se i reflexionar sobre el que van significar els camps de concentració nazis i el que hi va passar, a la vegada que es fa un homenatge a totes aquelles persones que hi van ser deportades i assassinades. Aquesta és la voluntat del projecte internacional que l'artista alemany Gunter Demnig va començar a desenvolupar el 1996 amb el nom de Stolperstein, que traduït significa "pedres que ens fan ensopegar", i que s'ha estès a una vintena de països arreu del món. Es tracta de llambordes de ciment de deu per deu centímetres que porten una placa de llautó al damunt amb el nom de la víctima i altres dades personals que es col·loquen el més a prop possible de la darrera adreça coneguda on la persona deportada va residir lliurement. Totes fetes a mà de manera individual com a símbol també de respecte en contraposició a l'extermini en massa perpetrat pel nazisme.

A Catalunya va ser l'entitat Memorial Democràtic de la Generalitat qui va liderar el 2017 l'adhesió a aquest projecte internacional d'homenatge artístic personalitzat, auster i reflexiu i va coordinar la col·locació de 184 llambordes als 29 municipis que ho van sol·licitar gràcies a la documentació que també es va anar recollint de col·lectius, entitats i grups de treball. Però les primeres quatre llambordes es van col·locar el 9 d'abril del 2015 a la plaça de l'Ajuntament de Navàs en record dels deportats Ramon Sala, Esteve Flotats, Antoni Barberà, Jaume Obradors i Josep Soler, aquest darrer de Palà de Torroella. Des d'aleshores aquest memorial s'ha anat expandint arreu del territori català amb la col·locació per part del mateix artista de llambordes a Albatàrrec (1), Castellar del Vallès (5), Cervera (3), Cubelles (1), els Guiamets (1), Girona (16), Gironella (7), Granollers (7), Granyena de Segarra (1), Igualada (10), Lleida (11), Manresa (24), Navàs (6), Olesa de Montserrat (10), les Oluges (1), la Prenyanosa (1), el Pont de Vilomara i Rocafort (1), Prats de Lluçanès (2), Puig-reig (4), Sant Antolí i Vi-

Demnig col·loca setze 'stolpersteine' a Girona el gener del 2018 ■ QUIM PUIG

lanova (1), Sant Vicenç de Castellet (1), Sanaüja (1), Talavera (1), Torà (1), Tarroja de Segarra (1), Vallfogona de Riucorb (1), Pontils (1), Santa Coloma de Queralt (3) i Sabadell (61).

En aquest projecte viu i dinàmic està previst que a la tardor comenci la instal·lació d'un centenar més de llambordes a tretze municipis. Les nou primeres peces es col·locaran el 15 de setembre a Vilafranca del Penedès i, al cap de quatre dies, se'n posaran 15 més a Mataró. La resta, a Rubí (11) el 21 de setembre; a Cardona (3), el 25 de setembre; a Vilanova i la Geltrú (17), el 3 d'octubre; a Esparraguer (7), el 8 d'octubre; a Santa Per-

Stolperstein és el nom del projecte internacional d'homenatge als deportats de l'artista Gunter Demnig

pètua de Mogoda (1), el 9 d'octubre, a Vallbona d'Anoia (1), el 15 d'octubre, i a Súria (14), el 17 d'octubre. Les onze que s'han de col·locar a Figueres, les sis de Sant Cugat del Vallès, les quatre de Ripoll i les tres de Montornès del Vallès encara estan pendents de deci-

dir una data.

El projecte també té un costat pedagògic, perquè moltes escoles aprofiten la presència de les llambordes als seus municipis per treballar aspectes històrics relacionats amb la memòria de la deportació republicana. El Memorial Democràtic també preveu que el projecte Stolpersteine permeti d'ampliar les bases de dades personals dels deportats. L'entitat, en col·laboració amb l'Amical de Mauthausen i la Universitat Pompeu Fabra, va donar a conèixer el maig passat el cens més complet de presos de l'Estat espanyol deportats als camps de concentració nazis durant la Segona Guerra Mundial a Alemanya, Polònia, la República Txeca, Àustria, Noruega i França. La base de dades porta per títol *Deportats catalans i espanyols als camps de concentració nazis* i recull informació de vora 2.000 catalans d'entre un total de més de 9.000 presoners que hi figuren, amb dades biogràfiques i d'entrada i sortida dels camps d'extermini.

El projecte de Demnig ha comportat fins ara que s'hagin col·locat més de 75.000 llambordes a més d'una vintena de països, com ara França, Finlàndia, Lituània i Argentina. ■

Carrizosa presideix el grup de Cs al Parlament ■ EFE

Cs fulmina Roldán i posa de cap de llista Carrizosa

El partit justifica el canvi adduint que volen que el candidat tingui només un càrrec públic a Catalunya

Redacció
BARCELONA

El president del grup parlamentari de Ciutadans, Carlos Carrizosa, serà el cap de llista i candidat a la presidència de la Generalitat en substitució de Lorena Roldán. La decisió, que haurà de ratificar el comitè executiu de Cs, va ser adoptada ahir a la nit en una reunió extraordinària del comitè permanent del partit presidit per Inés Arrimadas.

En un comunicat, Ciutadans va justificar aquest canvi amb el fet que el candidat als propers comicis tingui exclusivament un càrrec públic a Catalunya per no "ser identificat com un candidat de sigles" i difuminar "qualsevol idea de partidisme" amb l'objectiu de "facilitar" una coalició constitucionalista. Actualment, Roldán és portaveu al Senat i portaveu nacional adjunta del comitè executiu. Roldán mantindrà una presència destacada

en la candidatura, participará activament en la campanya electoral pel seu "gran valor afegit" i continuarà com a portaveu al Parlament. El partit taronja vol intensificar les converses amb la resta de formacions constitucionalistes per aconseguir una candidatura conjunta que garanteixi que "no es perdi ni un vot per la convivència i la democràcia" i que no "pugui guanyar a les urnes una aliança entre separatistes". En el text difós als mitjans, el partit agraeix a Roldán la seva "dedicació" i el seu "compromís personal i polític" amb el projecte i la feina desenvolupada a Catalunya. "La situació política a escala nacional, marcada per la pandèmia de la Covid-19, requereix que l'actual candidata, Lorena Roldán, se centri en les seves importants responsabilitats com a portaveu de Cs al Senat i com a portaveu nacional adjunta del comitè executiu", hi afegeix el comunicat. ■